

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 216/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť V. M., B. B., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 83/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júla 2004 doručená sťažnosť V. M., B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 83/03.

Zo sťažnosti vyplýva, že: „*Sťažovateľ, občan Slovenskej republiky v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a zák. č. 58/1969 Zb. podal dňa 21. 5. 2003 na Slovenskú republiku žalobu o náhradu škody vo výške 815.000,- Sk s 15,5 % úrokom z omeškania od ukončenia zmluvného vzťahu s nebankovým subjektom do zaplatenia a*

náhradu trov konania, ktorú na základe výzvy Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14. 5. 2003 príslušne doplnil.

Sťažovateľ sa domnieval, že na konanie o žalobe je miestne príslušný Okresný súd Bratislava I, na ktorý žalobu smeroval.

Okresný súd Bratislava I listom zo dňa 26. 8. 2003 žalobcovi oznámil postúpenie veci č. 12 C 44/2003 Okresnému súdu Banská Bystrica ako súdu miestne príslušnému. Okresný súd po obdržaní podania vo veci nekonal a preto sťažovateľ dňa 4. 5. 2004 podal predsedovi tohto súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Zastupujúci predseda Okresného súdu v Banskej Bystrici listom zo dňa 31. 5. 2004 č. Spr. 928/04 sťažovateľovi oznámil, že po oboznámení sa so spisom sťažnosť bola dôvodne podaná a v konaní vedenom na súde pod sp. zn. 7 C 83/2003 zistil prieťahy v konaní. Dňa 21. 5. 2004 súd postúpil spis Najvyššiemu súdu SR Bratislava na rozhodnutie o miestnej príslušnosti, pretože s postúpením Okresného súdu Bratislava I nesúhlasí. Sťažovateľ je presvedčený, že týmto postupom dochádza k ďalším prieťahom. (...)

Postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 7 C 83/2003 došlo k prieťahom, čím bolo porušené právo sťažovateľa, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyhlásených pod č. 209/1992 Zb. Porušiteľ porušenie uznal. (...)

Sťažovateľ nečinnosťou Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 7 C 83/2003 sa dostal do stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdneho orgánu, pričom k naplneniu tohto práva dochádza až právoplatným rozhodnutím.

Svojho práva sa sťažovateľ domáhal podaním sťažnosti na prieťahy v konaní predsedovi Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 4. 5. 2004, ktorý listom zo dňa 31. 5. 2004 porušenie základného práva v deklaratórnej podobe uznal. Sťažovateľ nemá inú možnosť ako odstrániť následky porušenia práv vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, len požiadať Ústavný súd Slovenskej republiky, aby o porušení jeho základného práva nálezom rozhodol. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky môže Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti priznať tomu, koho práva podľa ods. 1

boli porušené, primerané zadosťučinenie. Prieťahmi v konaní sťažovateľovi vznikla materiálna a psychická ujma, lebo v dobe najpotrebnejšej, starobe a chorobe nemôže disponovať so svojimi celoživotnými úsporami a preto sa domnieva, že mu patrí aj primerané zadosťučinenie. (...)

Na základe uvedeného navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol že:

1. Okresný súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 83/2003 porušil právo V. M., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. V. M. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 200.000,- Sk (slovom dvesto tisíc korún slovenských), ktoré je Okresný súd v Banskej Bystrici povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet.“

II.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prieťahov (...).

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa označeného článku ústavy, ku ktorému malo dôjsť z dôvodu v sťažnosti označenej nečinnosti okresného súdu v konaní o veci sťažovateľa, ktorá bola postúpená okresnému súdu 26. augusta 2003. Okresný súd 21. mája 2004 spis postúpil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o miestnej príslušnosti podľa § 105 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Najvyšší súd uznesením z 24. júna 2004 sp. zn. 3 Ndc 61/2004 rozhodol, že „na prejednanie veci pôvodne vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12 C 44/03 a teraz na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7 C 83/03, je miestne príslušný Okresný súd Bratislava I“. Na základe uvedeného uznesenia najvyššieho súdu vec sťažovateľa bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava I.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu sa otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu najmä podľa týchto troch kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 47/95). Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. rozhodnutie sp. zn. I. ÚS 128/03 z 25. júna 2003 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu; ďalej napr. I. ÚS 47/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95). Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov teda možno

porušiť iba v konaní, ktorého výsledkom môže byť rozhodnutie štátneho orgánu o právach a povinnostiach jeho účastníkov, pretože len také rozhodnutie môže ukončiť stav právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu (III. ÚS 62/01, II. ÚS 20/02).

V okolnostiach danej veci, najmä vzhľadom na to, že postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ktorý je na prejednanie a rozhodnutie veci sťažovateľa miestne nepríslušný) nemožno odstrániť stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu nachádza, ústavný súd nepovažoval za takýto „zbytočný prietah“ ojedinelú nečinnosť okresného súdu (napr. I. ÚS 47/03) v období od 26. augusta 2003 do 21. mája 2004. Okrem uvedeného celková dĺžka konania v kontexte s predmetom sporu a riešením procesných podmienok vylučuje, aby došlo k zbytočným prietahom alebo k ústavne relevantným zbytočným prietahom porušujúcim sťažovateľovo základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na tieto skutočnosti neprichádza teda do úvahy, aby ústavný súd namietaný postup okresného súdu mohol po prijatí návrhu na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie označeného práva sťažovateľa. Jeho sťažnosť bola preto z uvedených dôvodov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2004